

næstu ferð vóna vit, at tað fer at ganga enn lagaligari tessvegna at vit rokna við, at tá hava útróðrarmenn í Sandvík eisini stovnað eitt felag, sum stýðjar útróðrarmenn á syðra helmingi í Suðuroy og harvið samstundis eisini stýðjar útróðrarmenninar í Klaksvík og allastaðni í Føroyum.

Ognarleysir um allan heimin fylkist.

Høvdu útróðrarmenn sett teirra egnu menn at stýrt í landi okkara, so kundu allir fingið lagaligt lán fyri stórar bátar við dekki og línur og øllum modernaðum amboðum. Sum kunnugt stovnaði P. M. Dam ein vinnulánsgrunn, tá ið hann var lögtingsins fliggjarmálaráðharri; men nú sær tað út til, at fólkaflokksmenn brátt tæma allar lögtingsins peningagrunnar og harvið gera tað ógjøriligt hjá fiskimonnum at fáa lagaligt lán fyri modernað fær, sum soleiðis einans kunnu koma á stórkapitalistiskar hendur soleiðis at teir ið hava lagt landið undir seg skulu einsamallir eiga alt á havinum eisini; tí tað sigur seg sjálvt at tað verður nyttuleyst hjá fátækum útróðrarmonnum, sum bert eiga opnar bátar, at kom út ímillum tey stóru færingi hjá stórkapitalistunum, sum spennu langlínurnar rundan um snørisbátarnar. Tað verður brátt soleiðis, at einstakir ríkmenn og teirra útróðrarmenn fara avstað við øllum, og hinir megu seta teirra opnu bátar í neystið.

Málið má sjálvandi vera at allir skulu fáa stór góð fær við modernaðum amboðum; men tað fáa teir ikki soleingi sum kapitalistar hava fleirtal á Føroya lögtingi.

Sandvíkskingar halda, at teir gjørdu góðan handil við at selja livrina til Kjelbro.

Men eg vil upplýsa teimum um, at eitt smeltarið kostar o. u. 3 tús. krónur og við tí kann livurin gerast til fint medicínlysi, ið alltið kann seljast fyri stórar pengar.

Fiskimenn eiga at selja sjálvir og keypa sjálvir. Tað havi eg altíð sagt og skrivað. Fiskimenn tapa nógv við at selja livur til keypmenninar, líkamikið æntin tað er Kjelbro, ella hvat ið keypmáðurin eitur. At tapa tá ið ein selur og at rinda ov nógv, tá ið ein keypir. Tað tekur ein galnan enda.

Sandvíkskingar halda, at eg átti at funnist at harra Herluf Thomsen fyri tað, at hann ikki syrgir fyri, at ísvirkid hefur sild alt árið. Hesum viðvíkjandi kann eg bert vísa á, sum eg av og á gjøgnum mong ár havi skrivað, at fiskimenn

sjálvir megu eiga og stýra øllum sínum bátum og skipum eins og øllum pakkhúsum, turkíhúsum, krambúðum, ísvirkjum o. s. fr. men hetta kemur ikki í rætt lag fyrr enn allir føroyskir fiskimenn ásann-

að tað, sum slitmenn aðrastaðni langt síðan hava ásannað, og tað er, at arbeidaranna frígering má vera arbeidaranna egna verk.

Ognarleysir um allan heimin fylkist.

J. H. Danbjørg.

FRAMTÍÐARÚTSÝNI FESKFISKAMARKNAÐI OKKARA VIÐVÍKJANDI (EITT ÁLIT TIL UMHUGSAN)

Undir hesum navni hefur Føroya fiskimannafelag í hesum døgum sent út ein bókling, sum vit í hesum og næsta blað skulu geva lesarum okkara høvi til at gera seg kunnugar við.

Tað man nú vera almannahugsan, fiskimanna og fiskakeypmanna, at vit aldri munu falla aftur til at hava saltfiskin og klippfiskin sum høvuðsútflyttingsværu landsins. Viðurskiptini, ið nú hava verið nøkur ár, hava til fullnar prógvað, at feskfiskaútflyttingurin gevur so avbera nógv meira til bestar fyri landið, at eingin rættisaktaður maður kann hugsa um at venda aftur til hitt gamla lagið, sum gav so nógv slætt og so litlan ágóða.

Um onkur tó ikki hugsar djúpari um hetta mál enn so, at tað tykir honum sjálvsagt, at hin núverandi tilstandurin má standa við bert vit halda á við hesum nýggja veiðuhátti, so er stórliga fryktandi fyri, at hann verður fyri sárum vónbrotum, tá aðrar tíðir koma.

Tá talan er um vøruframleiðslu og vøruútflytting, kemur altíð ein triði spurningur uppi leikin, hann er marknaðarspurningurin og í royndum verður hann alloftast tann vandamesti at loysa. Hava vit ikki nóg góðan marknað fyri vørumongdini, vit framléiða, má vinnuvegurin víkna og doyggja burtur.

Um marknaðin verður altíð meira ella minni kapping. Hin kynstrugi kappingarmaðurin við hinari dygdargóðu vøruni trokar hin minni kynstruga við ringari vøru út. Her ræður tí um bæði at vera kynstrugur og hava góða útflyttingsværu ið hóska fyri marknaðin. Tað er tí mikið umvert, at viðkomandi menn her hjá okkum í tøkari tíð gera sær greitt hvussu vit standa fyrireikaðir at taka imóti komandi tíðum á feskfiskamarknaðinum í útlandum.

Hóast ísfiskaframleiðsla okkara nú so dánt stendur mátt við marknaðarkrivið, so er tað ikki vist, at hon í sama skili, sum nú er, at standa mátt, tá viðurskiptini einaferð aftur verða normal. Nú

eru allir kappingarmenn okkara so hart bundnir av krígstørvum, at vit einki vita av teimum, og harafturat kemur, at marknaðurin aldri er ovfullur, men matneyðin stendur hóttandi fyri durum, so øll vara, um hon júst ikki er so góð, verður tikin. Tá friðarligar tíðir koma aftur, koma allir kappingarmenn okkara aftur uppi leikin marknaðurin verður troðkafullur, og óttin fyri matneyð hvørur. Tá man fara at verða tikið mikið meira eftir vørugóðskuni enn nú!

Ísfiskaútflyttingurin er sera vandaligt starv, og tað eydnast ikki væl, uttan so væl verður farið avstað, sum møguligt. Men fyri at kunna fara væl avstað, er tørvur á, at menn hava holla vitan um, hvaðani spíllan kemur, og um hvussu teir best lættast kunnu byrgja hana úti.

Íslendingar, sum eru árvaknari enn vit Føroyingar í øllum umvarandi spurningum fyri landsins besta, hava leingi havt henda og aðrar líknandi spurningar til umrøðu í fiskiblað teirra „Ægir“, sum allir Føroyingar, ið hava við fiskiskap og fiskimarknað at gera, áttu at hava lisið gjøgnum mong ár; men her man tað blaðið hava fáar haldarar, tverri,

I hesum blað fyri oktober mánað 1943 skriar Ingí Bjarnason áhugaverða grein um hetta mál. Hon hevur ikki í minni mál orðið til okkum Føroyingar enn til Íslendingar. Vit loyva okkum tí at seta hana her í føroyskari týðing:

„Um spillu í ísfiski. Trolarmenn og teir, ið fáast við at flyta út ísfisk, munnu best vita, hvussu torført tað er at varveita ísfiskin óspíllan í langa tíð. Ofta hoyrist um, at ein ella annar ísfiskisfarmor hevur fingið vánaligan ella so nær sum ongan pris á marknaðin, um vagna tess, at spillu var komin í fiskin, sum kom fram til sölustaðin. Ofta ber hetta á á sumri og verður tað skyldað uppá heitt vøðurlag og langan tír.

I hesari grein skal verða roynt at greiða frá, við almennum orðum, einari høvuðsorsøk til spilluna, og tinnast frá hvussu arbeitt kann verða imóti henni við einfaldari atferð.

(Meira).

BRITISH STOP-PRESS

SUPERLATIVE SOVIET SUCCESSSES

Celebrating the anniversary of the liberation of Stalingrad, Marshal Stalin has been able to announce successes on three fronts, which must be quite as shattering as Stalingrad to the German High Command. In the Ukraine ten German divisions, nine infantry and one armoured, have been encircled by a superb push westward from Smela as far as Khristinovka. This has linked up with other Russians troops expanding the Kiev bulge to the Southwest and the Germans, having lost all rail communication have completely cut off.

In the central sector, the Russian army in Poland have occupied Rowne and Luck, which lie 75 and 130 km. respectively inside the former frontier. And in the northern sector Russian troops have crossed the frontier into Estonia in force, bridge the river Narva despite heavy and concentrated German counter attacks.

AMERICANS IN CASSINO

American troops have in reaching the northern suburbs of the key town of Cassino and holding it despite fierce attacks by fresh troops rushed to hold this vital position in the Gustave line. This entry of the town was largely made possible by the bravery of the French troops fighting in the mountains, bravery which has caused Mr. Churchill to write to General de Gaulle: the magnificent manner in which French troops are fighting along-side British and American forces recalls old times and heralds glorious common endeavour to come.

NEWS IN BRIEF

In daylight on Thursday 1100 American planes raided the naval base of Wilhelmshaven, which was bombed through heavy cloud. Flying fortresses were escorted by the new long-range fighters. Nine German planes were shot down; 15 American planes failed to return. Four of a small German raiding force over south-east England were shot down.

A state of emergency has been declared in Bulgaria owing to wholesale desertions from the army.

American landings in the Marshall islands have succeed in occupying five islands of the group, including one with an airfield.

Mr. Churchill, accompanied by his daughter Mary, made his first appearance in public since his return to health and Great Britain and attended a performance of Robert Sherwood's play „There shall be no night“.

INTOFF

Bekendtgørelse om Mørklægning.

Fra. og med Mandag Aften den 7. Februar 1944 og indtil videre skal Mørklægning overalt paa Færøerne finde Sted i Tiden mellem Kl. 18,00 (Sommertid) og Kl. 9,00 (Sommertid).

C. B. Kontoret, den 3. Februar 1944.

Poul Laursen.